

**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regula CCXXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63232](#)

& consi. 118. nu. 5. & 6. & consi. 389. nu. 9.

I Fallit itidem quando verba enunciatiua proferuntur a pontifice, in iis maxime, quæ sunt modici præjudicij, secundum Felin. in c. sunt nonnulli. s. sunt & alii nu. 41. de rescript. sed tu uide not. glo. in c.i. de rerum perm.l. 6. & c. 2. de dol. & contu. eo. lib. 6. & doct. in l. i. quando non pertinent part. & Barba. in rubrica. C. qui admit.

R E G U L A CCXXXIII.

I Victus uictori in expensis condemnari debet. † Ita Innoc. & Felin. in c. fin. de dolo & contu. Io. Andr. in c. iuris ignorantia de reg. iur. in 6. Bar. & Saly. in l. properandum s. fin autem reus. C. de iudit. & l. hæres. ff. de administ. tut. late Guid. papa q. 436. nu. 56. Amanel. sing. 120. & l. generaliter in uerbi iurauit. ff. de iure iur.

I Fallit 1. quando quis habet iustum causam litigandi, ut s. oportet in auct. de iudit. Angel. in l. non solum. ff. de rei uendica. Deci. consi. 64. nu. 2. uol. i. Ias. in d. s. si autem nu. 29. C. de iudit. c. i. de elect. in 6.

2 Fallit 2. quando uictor fuit contumax, & propter suam contumaciam damnatur in expensis. licet iustum causam habeat litigandi & si bene obtinebit causam, tñ minus expensas contumaciae non repetet, nec recuperabit, secundum Ang. in s. hæc autem omnia nu. 1. instit. de pœna tem. litig. ut doct. in d. s. fin autem. C. de iudit.

3 Fallit 3. quando altera ex partibus habet consilium aliæ cuius doct. approbatissimi propter hoc potest ab expensis, absoluï ex quo habebit iustum causam credendi approbato uiro argumento glo. in l. si fundus. ff. de cond. & demonstr. l. bonorum. ff. de bon. postiesl. Ang. in d. s. hæc autem omnia. n. 4. uerbi. 3. propter elisam probationem, q. not.

R E G U L A CCXXXV.

I Victus appellatione an ueniant uestimenta, quibus homo tegitur tu tene q. sic l. uerbo uictus. ff. de uerb. signifi.

T 2 lega-

1. legatis alimentis. ff. de alimen. & cib. legat. Roma. cons.
441. nu. 4. ac etiam medicinæ, ut l. legatis. ff. eo. tit. Com.
consi. 286. meo uol. 3. qui allegat. Bar. in d. l. legatis. &
sicut impendia. ff. de usuf. & l. si cum dotem. §. si autem in
seuissimo. ff. solut. matr. & Corn. consi. 45. nu. h. uol. 4. cum
aliis, q̄ nota.

1. Fallit 1. quando in legato uictus dixisset, lego ea que
ad uictum tantum sufficiant, quia tunc non ueniunt ve-
stimenta propter dictiōnem taxatiuam tantum. Ita Bar.
in l. i. ff. si quis iusd. non obt. Steph. Bert. consi. 184. vidi.

R E G U L A C C X X X V I .

1. Victoria tertii appellantis pro suo interese † an pro
uicto, tu tene q̄ sic ut Bar. in l. a sententia. ff. de appella.
& Abb. & cano. in c. cum super de sententia & re iudica.
l. i. & ij. C. si unus ex plurib.

1. Amplia. 1. etiam in reo inuito. Bar. & Mod. in l. non
tantum. ff. de appella. Io. Andr in c. fin. dē foro comp. in 6.

2. Amplia. ut nedum liceat tertio appellare, sed etiam ap-
pellationem prosequi sine alio mandato Bar. & Imol. in d.
l. non tantum. Ita Innoc. in d. c. cum super de sententia &
re iudicat.

3. Amplia. etiam si reus renunciaret appellationi, ut sing.
Bal. in l. fin. §. fi. C. de tempo. appellat. ratio quia factum
a reo uel ab alio, tertio non præjudicat iuri vulgarib.

1. Fallit etiam si uictus sententiam approbaret, ex quo ui-
ctoria obtainit non prodest succumbenti, nec econtra,
& minus potest officere iuribus tertiae personæ appellan-
tis pro suo interese.

2. Fallit etiam ubi causæ sunt distinctæ, adeo q̄ non est
eadem decisionis causa. Bal. in l. i. de appellat. & l. si qui se
paratim §. fi. uersi. cæterum ff. de appellat.

3. Fallit quoque quando sunt diuersæ sententiae, quia ex
diuersis diuersæ oriuntur actiones. ut d. l. si qui separatim
ff. de